స్మగ్లర్స్ గాంగ్

రోజుల్లో అవే వ్యాపార చిత్రాలు! ఆ మషాలాపెట్టి, మిగతా మషాలా ఏ కొంచెంగా తగిలిస్తే చాలు!" అన్నాడు సాయిరామ్.

"అవునవును!" అంది పార్వతీదేవి.

"కాని మార్క్సిస్ట్ సినిమా ఎలా తీయాలో మనకెలా తెలుస్తుంది?" అనుమానంగా అడిగాడు రంగారెడ్డి.

"నాకుతెలుసు నేను చెప్తానలే!" అన్నాడు జనార్ధన్.

జనార్ధన్ వాళ్ళ అన్నయ్యలకు ఆ మధ్య వ్యాపారంలో లక్షలు లక్షలు లాభం వచ్చేసరికి ఆ కుటుంబమంతామార్క్సిస్ట్ లతో చేరిపోయారు.

మార్క్సిస్ట్ నాయకులవాలంటే లక్షలకు లక్షల ఆస్తి ఉండాలట! కాదనిమేమెంత చెప్పినా వినిపించుకోలేదు. కావాలంటే మన రాష్ట్రంలోని కమ్యూనిస్టు, మార్క్సిస్టు పార్టీల నాయకుల ఆస్తి వివరాలు కనుక్కోమంటాడు.

"మార్క్సిస్టు సినిమా అంటే ఇలా ఉండాలన్న రూలేం లేదు. మనిష్టమొచ్చిన సినిమాయేతీసి పబ్లిసిటీమాత్రం "మార్క్సిస్టు" సినిమా అని ఇస్తేచాలు!" అన్నాడు జనార్ధన్.

"మరి దీనికి కథెవరు తయారుచేస్తారు?" అడిగాను నేను.

"ఇంకెవరు? నేనే! ఎలాంటి కథయినా

రాయగలను నేను" అన్నాడు చంద్ర కాంత్ ఛటోపాధ్యాయ్ తరఫు రామ సుబ్బయ్య.

"సుబ్బా! నీకసలు మార్క్సిజం అంటేనే తెలీదు కదయ్యా?" అడిగాను చిరాకుగా.

"భలేవారే సార్! మార్క్సిజం సినిమా తీయడానికి మార్క్సిజం అంటే ఏమిటో తెలియాలా? భలేవారే సార్! విమానం ఎక్కడానికి విమానం డ్రైవింగ్ తెలియాలా? భలేవారే సార్ మీరు"

అందరూ నన్ను చూసి నవ్వారు.

"అయితే ఓ వారంలో కథ తయారు చెయ్! లాగించేద్దాం!" అన్నాడు శాయిరామ్.

చంద్రకాంత్ ఛటోపాధ్యాయ్ ఆనందంగా కాగితాలు కలం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ వారమంతా సినిమా వ్యవహారంతో బిజీ అయిపోయేవాళ్ళమే గానీ ఈలోగా మా కాలనీ పిల్లలందరూ చదువుతోన్న స్కూల్ తాలూకూ ప్రిన్సిపాల్ గారి దగ్గర్నుంచీ మా అందరకూ ఉత్తరాలు వచ్చాయ్. అన్నిట్లోనూ మేటర్ ఒక్కటే.

"మీ పిల్ల/పిల్లగాడు......కి టి. సి. ఇచ్చి స్కూలునుంచి గెంటేయాలని ఆలోచిస్తున్నాము ఆ విషయంలో మీ సహకారం కోసం అర్థిస్తూ-

ప్రిన్సిపాల్"

పిడుగుపడ్డట్లు అందరం స్కూలుకి పరుగెత్తాం పిల్లకాయలను వెంట బెట్టుకుని. అప్పటికే అక్కడ ఓ జాతరలాగుంది. తల్లిదండ్రులూ, పిల్లలతో! ప్రిన్సిపాల్ రూమ్ బయట ఎప్పుడెప్పుడూ పిల్లల్ని మింగేసేలా చూస్తూ తల్లిదండ్రులు నిలబడి ఉన్నారు

రంగారెడ్డి చాలాముందే ఇంటర్వ్యూ చేసి వచ్చాడు.

"అందరికీ అవే ఉత్తరాలు వచ్చాయట. ఇప్పటికిప్పుడే ఇద్దరు పిల్లలకి టి సి. ఇచ్చి పంపించేసిందిట కూడాను" వివరాలు చెప్పాడు మాకు.

ఈలోగా ప్రిన్సిపాల్ రూమ్‌లోనుంచి ఓ తండ్రి గొంతు గద్గదంగా బ్రతిమాలుతూ వినిపించింది.

"అలా అనకండి మేడమ్-ప్లీజ్ మేడమ్ ఇప్పుడు టి.సి. ఇస్తే సీటెక్కడదొరుకుతుంది మేడమ్"

"లేకపోతే ఏమిటిది? ఏమిటీ చదువు? ఏమిటీ మార్కులు? మాథ్స్-ట్వంటీ పర్సెంట్, సైన్స్ ఫిఫ్టీన్ పర్సెంట్- నో! నో! టి.సి. తీసుకెళ్ళిపోండి! పిల్లల చదువుమీద శ్రద్ధ లేని తల్లిదండ్రులు మాకక్కర్లేదు-మా స్కూల్లో "సీటు"కు ఎంత డిమాండ్ ఉందో తెలుసా మీకు?"

"తెలుసండీ!"

"సీటు" ఇస్తాను అంటే చాలు రెండు వేలు డొనేషన్లు కట్టే పేరెంట్స్ వేలకు వేలున్నారన్న సంగతి తెలుసా మీకు?"

"తెలుసండీ!"

"తెలిసీ ఇంత నిర్లక్ష్యం అన్నమాట! టి. సి. తీసుకుపోండి!"

"క్షమించండి మేడమ్—ఈసారికి క్షమించండి! వచ్చే పరీక్షలకు ముందు నేనే సెలవు పెట్టి బాగా చదివి-మా పిల్లల కూడా చెప్పి-మంచి మార్కులు వచ్చేలా..."

"ఇప్పుడు పరీక్షల సంగతి మాట్లాడు! ఇప్పుడెందుకు మంచి మార్కులు రాలేదు?"

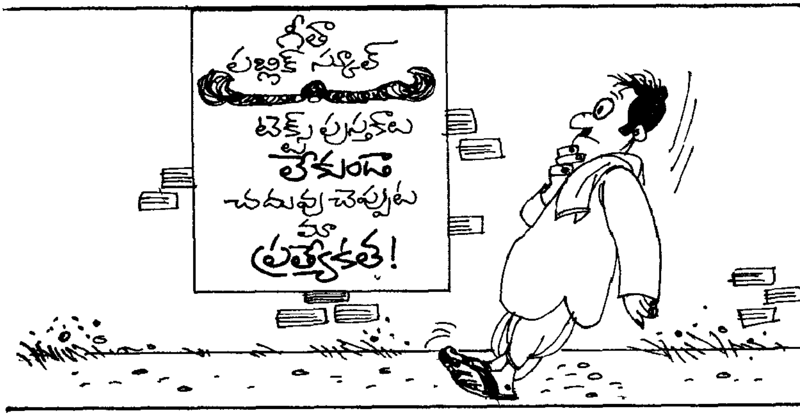

"నాదే బుద్ధితక్కువండీ! చాలా పొర పాటుచేశాను–"
"అందుకే టి.సి తీసుకెళ్ళమంటున్నాను"
"బాబోయ్! అంతమాటనకండి మేడమ్- టెక్స్టుపుస్తకాలు లేకపోవటంవల్ల ఆ రెండింట్లో తప్పారండీ..."
" క్స్టుపుస్తకాలెందుకులేవు?"
"ఏమో మేడమ్! అర్థమయిన షాపులూ తిరిగాను. ఇంతవరకూ ఎక్కడా రాలేదంటున్నారు-"
"పిచ్చివాగుడు వాగకూడదు! క్లాస్‌టీచర్ దగ్గర ఒక టెక్స్టుపుస్తకం నేనుచూశాను ఇంతవరకూ రాకపోతే క్లాస్‌టీచర్ దగ్గర కెలావచ్చాయ్?"
"ఆవిడ భర్త సవుదీ అరేబియాలో పని చేస్తున్నాడుమేడమ్! అక్కడినుంచి తెప్పించుకుందేమోమరి..."
"సీ-మిస్టర్! మీరు టెక్స్టుపుస్తకాలెలా తెచ్చుకుంటారో, ఎక్కడ తెచ్చుకుంటారో నాకనవసరం! టి.సి. తీసుకుపొండి..."
"ఈసారికి క్షమించండి మేడమ్! మేడమ్, మేడమ్,మేడమ్, ప్లీజ్ మేడమ్"

"నో–నో-నో-యూ ఆర్ టూ ఎడొమెంట్-టి.సి. తీసుకుపోవల్సిందే-"
అందరం ఊపిరి బిగబట్టి వింటున్నాము అతనిగొంతు వినిపించలేదీసారి.
హఠాత్తుగా "ధన్" మన్న శబ్దం వినిపించింది.

దాని వెనుకే ఆవిడ కీచుగొంతు 'కయ్' మంది.

"ఛీ! వాటీజ్ దిస్! వాటీజ్ దిస్ నాన్సెన్స్! మేరీ-మేరీ-రిమూవ్ హిమ్ ఫ్రమ్ దిస్ ప్లేస్..."

మాకు అర్థమయిపోయింది, అతను రాజకీయ నాయకులు వాడే ఆఖరి అస్త్రం ప్రయోగించాడు ఆమె కాళ్ళమీద పడిపోయాడు

"అలా అనకండి మేడమ్! ఇప్పుడు ఇంకో స్కూల్లో చేర్చాలంటే మళ్ళీ కొత్తరకం యూనిఫారం, రెండువేలు డొనేషనూ- బాబోయ్- నా వల్ల కాదు మేడమ్. మీరు వప్పుకునేవరకూ నేను మీకాళ్ళు వదలను."

"ముందు కాళ్ళు వదులు-"
"నేను వదలను మేడమ్-"
"ఆల్ రైట్! వచ్చే యూనిట్ టెస్ట్ ఖనా అన్ని సబ్జెక్ట్సులో పాస్‌మార్కులు రాకపోతే టి సి. ఇవ్వడం ఖాయం!"
"అలాగే మేడమ్!"
"అయితే ఇంక కాళ్ళు వదులు!"
"థాంక్యూ మేడమ్!"
"మేరీ!" ప్రిన్స్‌పాల్ గొంతు వినిపించింది.
"యస్ మేడమ్!"
"అక్కడ విక్స్‌డబ్బా ఉంటుంది- కొంచెం తెచ్చి నా కాళ్ళకు రాయ్-మరీ నొప్పిపుట్టేలా పట్టుకున్నాడు..."
"అలాగే మేడమ్!"
మా అందరి గుండెలూ ఝల్లుమన్నయ్!
"ఆవిడ కాళ్ళు పట్టుకోవడం మరీ టూ మచ్" అన్నాడు రంగారెడ్డి.
"అవును! డిసీజ్ టూ మచ్!" అన్నాడు శాయిరామ్.
"ఒకళ్ సంగతేమోగానీ, గిసంటిపనులు నాతోని కాదుభయ్" చెప్పేశాడు యాదగిరి. అయితే మేము కాళ్ళు పట్టుకోకపోయినా ఇంచుమించుగా అంత ఘోరంగానూ జరిగింది మా ఇంటర్‌వ్యూ!
అందరం ఖాచిపోయిన మొఖాలతో బయటికొచ్చాం.
హఠాత్తుగా యాదగిరి తన ! చైన్‌లోని చాకు తెరచి తన పన్నెండేళ్ళ కొడుకుని పొడిచేయడానికని వెంబడిపడ్డాడు. వాడు "అమ్మో, అమ్మో" అంటూ మా అందరిచుట్టూ తిరగనాగాడు.
మేమంతా నానా హడావుడిపడి యాదగిరిని బలవంతంగా పట్టుకుని కత్తి లాక్కున్నాం.

"ఏమిట్రా! నీకేమయినా మతిపోయిందా కన్నపిల్లాడిని చంపుతాననటావేమిటి?"
"లేకుంటే ఏం కిరికిరి గురూ ఇది? ఇస్కూమాకి- వీడు పుట్టినప్పటిగ్గర కెళ్ళి ఒకటే పరిషాన్, పరిషాన్-
ఈడికి పాలడబ్బాలు కొననీకి కిరికిరి! దేశమంత తిరిగినంగాని పాలడబ్బా మనగ్గావల్సినది దొరకదు! బ్లాకులో కొనేడిదే! అడికెళ్ళి స్కూల్లో ఎడ్మిషన్‌గురించి కిరికిరి! వెయ్యిరూపాయలు నగలు గిర్వికిపెట్టి తెచ్చి దొనేషను గట్టి లోయర్ కేజీల జేర్పించిన! ఈడు స్కూలుకి పోనీకి రిక్ష! నీయవ్వ-ఈడి ఫీజు నలభై! రిక్ష నలభై! ఈడి యూనిఫారం బట్టగురించి వంద దుకాణాలు తిరిగినా! అడకెళ్ళి ఈడి బూట్లు, టైనింగు జెప్తున్నభయ్! ఈ ఇద్దరు పిల్లగాండ్రిని సదివియ్యనికి పైసల్లాలక నేనూ, నా భార్య ఒక్కపొద్దే భోజనం చేస్తున్నం! గీపరిషాన్ల నేనుంటే గిప్పుడీ ప్రిన్సిపాల్ టి.సి ఇస్తననబట్టె! ఏరా- ఎందుకుర మార్కులుగన్ని తక్కువొచ్చినయ్యనడిగితే టెక్ట్స్ పుస్తకాలు తీస్కరమ్మంటడు!
నీయవ్వ ఇంకేదయిన అంటే తెస్తంగానీ గీ టెక్ట్స్ పుస్తకాలు ఏడకెళ్ళి తేవాల? అదేం బంగారమా, వెండా-తేలిగ్గ దొరకనీకి?"
థూ! నీయవ్వ-గిసంటి దేశంలో పిల్లల్నెవడుసయ్యా కనమని చెప్పెడిది?"
"మేమంతా నీతోపాటే బాధలు పడటం లేదేమిటి? అంతమాత్రాన కత్తి తీసుకుని పిల్లలను పొడిచేస్తున్నామా?" అన్నాడు రంగారెడ్డి. అందరం కాలనీకి చేరుకున్నాం.

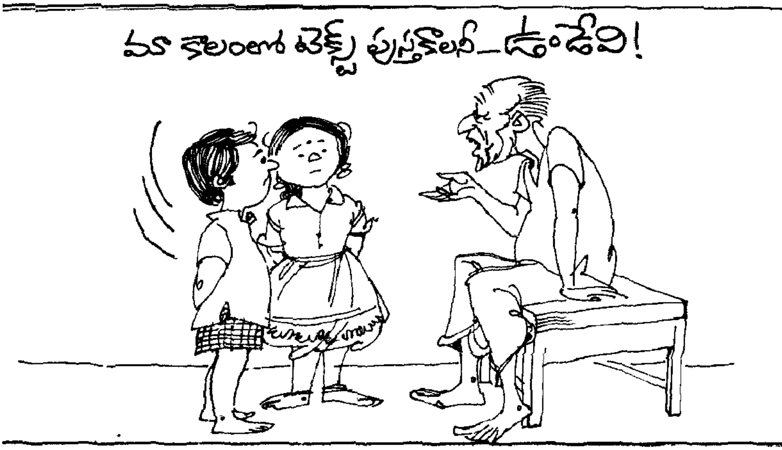

"ఇలాక్కాదు గురూ! అందరం తలో వేపూ వెళ్ళి మొత్తం హైద్రాబాద్ అంతా వెతికి వద్దాం టెక్స్ట పుస్తకాలెక్కడయినా దొరుకుతాయేమో!" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"ఆ ఆలోచనతో అందరూ ఏకీభవించారు.

మర్నాడు శెలవుపెట్టి అందరం టెక్స్ట పుస్తకాలకోసం తలో దిక్కు వెళ్ళాం! మధ్యాహ్నం తిరిగి వచ్చేసరికి శాయిరామ్ ఉత్సాహంగా ఓ విషయం చెప్పాడు.

"చార్మినార్ దగ్గర ఓ చిన్న షాపువాడు ముందే డబ్బిస్తే రెండు రోజుల్లో పుస్తకాలు తెప్పించి ఇస్తానంటున్నాడు"

"నాకూ ఓ ఫ్రెండ్ కనబడ్డాడు. వాడికి డబ్బిస్తే ప్రింటింగ్ ప్రెస్ లో వాళ్ళ ఫ్రెండ్ ద్వారా తెప్పిస్తాట్ట" అన్నాడు రంగారెడ్డి.

వెంటనే అందరం ఆలోచించి ఇద్దరికీ డబ్బు కట్టేద్దామని నిర్ణయించుకున్నాం!

"ఇద్దరిలో ఏ ఒక్కరు పుస్తకాలు తెచ్చినా రెండోవారి దగ్గర ఆర్డర్ కాన్సిల్ చేసేయవచ్చు-" అన్నాడు జనార్ధన్.

వారంరోజులు గడచిపోయినయ్. అయినా ఏ ఒక్కరూ టెక్స్ట పుస్తకాలు తేలేదు.

ఆ రోజు అర్ధరాత్రి తలుపు తట్టారెవరో. నిద్ర కళ్ళతో తలుపు తెరచాను.

ఎదురుగ్గా, శాయిరామ్ రంగారెడ్డి, గోపాల్రావ్, యాదగిరి కనిపించారు.

"ఏమిటి ఈ రాత్రిలో వచ్చారు?" అన్నాను నిద్రమత్తుతో.

"టెక్స్ట్ పుస్తకాలు టెక్స్ట్ పుస్తకాలు దొరుకుతున్నాయట! త్వరగా పద!" అన్నాడు శాయిరామ్ రహస్యంగా.

నా నిద్రమత్తంతా వదిలిపోయింది.

''ఎక్కడికి?''

"ష్! అదంతా సీక్రెట్! అజమ్‌భాయ్ ఇప్పిస్తానంటున్నాడు-''

అప్పటివరకూ నేను అజమ్‌భాయ్‌ని చూళ్ళేదు. వీళ్ళందరి వెనకా నిలబడి ఉన్నాడు. అజమ్‌భాయ్‌కూడా మా కాలనీ నివాసే! అతనికి అల్ఫాహోటల్ పక్కన చిన్న పుస్తకాల షాపుంది. మాంచి

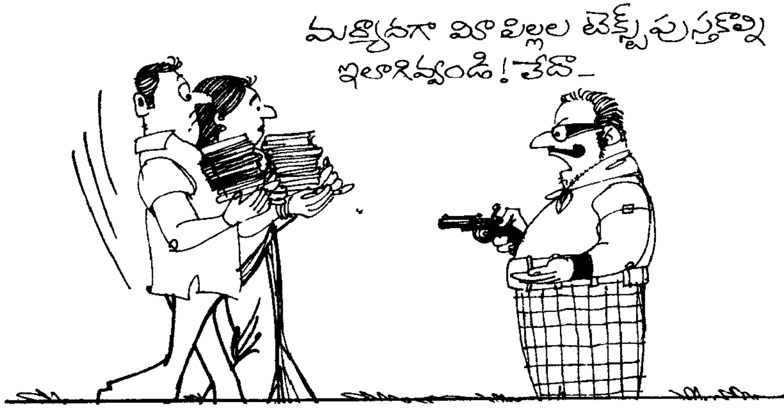

ఇంగ్లీష్ మసాలా నవలలు అద్దెకిస్తూం టాడు.

నేను వెంటనే బట్టలుమార్చుకునివాళ్ళతో బయలుదేరాను. అందరం ఆబిడ్స్ చేరుకున్నాం సైకిళ్ళమీద. ఆబిడ్ సెంటర్‌కి దగ్గర్లోనే ఉన్న ఇరుకు సందులు ఓ అరడజను తిప్పాడు అజమ్ చివరకు ఓ పాడుబడినట్లున్న మేడముందునిలబడ్డాం.

"ఇగో, దేఖో భయ్! పోలీసులుంగిట్టవచ్చి ఈడ ఎందుకు నిలబడిన్రు అంటే "టెక్స్టుపుస్తకమ్" కర్‌కే బోల్‌నానై! సమ్‌జెకినై?"

"సముజే-సముజే!" అన్నాడు రంగా రెడ్డి

"మళ్ళా ఈడ ఎందుకు నుంచున్నవు అంటే ఏం జెప్తావ్?"

కఏం జెప్పమంటావ్?'' అతనినే అడి

"దు శాయిరామ్.

గా" సెకండ్ షో సినిమాదేక్‌కే ఆరహేహై కర్‌కేబోల్‌నా! సముజెకినై?''

"సముజే!'' అన్నాడు రెడ్డి.

అయిదు నిమిషాలయిపోయింది. అందరం నిశ్శబ్దంగా. దొంగల్లా నిలబడ్డాం.

"కానీ టెక్స్టు పుస్తకాలేకదా మనం కొనేది? దానికింత రహస్యం ఎందుకు?" నెమ్మదిగా అజమ్‌భాయ్ పక్కన చేరి చెవిలో గుసగుసలాడాను.

"అరే బేవకూఫ్! ఇవి స్మగుల్డు టెక్స్టు పుస్తకాలు! మద్రాస్‌కెళ్ళి ప్రింటయి వచ్చింది. సముజే?"

"నహీ సముజే!" అన్నాను మొఖమాటం లేకుండా.

"అరె! క్యా దమాక్ హైజీ తుమారా? మన రాష్ట్రంలో టెక్స్టుపుస్తకాలు దొరకటంలేదని స్మగుల్డు వస్తువుల వ్యాపారం చేసేటోళ్ళు - టేప్‌రికార్డర్లు, వాచీలు, బట్టలు, కాసెట్లు స్మగ్లింగ్ బంద్‌చేసి మన ఆంధ్రప్రదేశ్ టెక్స్టుపుస్తకమ్‌లు మద్రాసులో ప్రింట్‌చేయించి బ్లాకులో అయిదు రూపాయలకు ఎక్కువరేటుతో అమ్ముతున్న కొన్ని టెక్స్టుపుస్తకమ్‌లు హాంగ్‌కాంగ్, జపాన్‌నుంచి భీ స్మగ్లింగ్ హోరైబోల్‌కే సునామై?

మరో అయిదునిమిషాలు గడిచినయ్.

లాల్చీ పైజమా తొడుక్కున్న ఓ వ్యక్తి ఆ పాడుబడ్డ భవనంలోనుంచి టార్చిలైట్

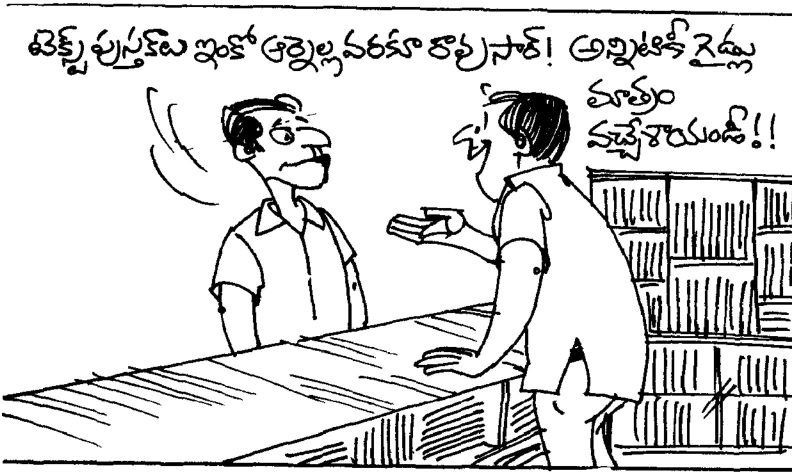

తో రోడ్డుమీద కొచ్చి అటూ ఇటూ రెండుసార్లు పచార్లు చేశాడు.

రంగారెడ్డి అతనిదగ్గరకెళ్ళి "ఆకాశంలో పగలే నక్షత్రాలొచ్చాయ్!" అన్నాడు.

ఆతను ఓ క్షణంఆగి "నిన్నరాత్రి సూర్యుడు కూడా వచ్చాడు!" అన్నాడు.

సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ ఆ తరువాత ఏం చెప్పాలో రంగారెడ్డి మర్చిపోయి నట్లుంది. తన డయిరీతీసి అగ్గిపుల్ల వెలుగులో చూసి "అగ్గిపుల్లకు ముళ్ళున్నాయ్" అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తి ముఖంలో సంతృప్తి కనిపించింది.

"ఎవరు పంపించారు మిమ్మల్ని?" అనడిగాడు.

అజమ్‌భాయ్ ముందుకొచ్చాడు" నిసార్ మియా!"

"ఎంతమందిక్కావాలి టెక్స్ట్‌పుస్తకాలు"

"పద్దెనిమిది సెటు!" చెప్పాడు శాయీరామ్.

"మద్రాసు ఎడిషన్ లేదు! హాంగ్‌కాంగ్ ఎడిషన్ ఉంది కావాలా?"

"ఏదొక ఎడిషన్! అవి లేకపోతే మా పిల్లలకు సంవత్సరం గోవిందా అవుతుంది!" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"అసలు రేటుమీద ఆర్రూపాయ లెక్కువవుతుంది!

"వప్పుకుంటున్నాంగదా!"

"అయితే డబ్బివ్వండి!"

అందరం లెక్కచూసి డబ్బు అతని చేతి కిచ్చాం.

అతను ఆ భవనంలో కెళ్ళిపోయి పావుగంట తర్వాత పెద్ద "బండిల్"తో తిరిగి వచ్చాడు.

"ఇవిగో పద్దెనిమిది సెట్లు! తెలుగు టెక్స్ట్‌లో అక్కడక్కడ ఒకటి రెండు చైనీస్ అక్షరాలు వస్తే రావచ్చు అడ్జస్ట్ చేసుకోండి! మళ్ళీ రిటర్న్ తీసుకోమంటే మాత్రం తీసుకునేది లేదు. వారం పదిరోజులు వీటిని స్కూలుకివ్వకండి! సరేనా?"

"సరే!"

అందరం అతనిని కౌగలించుకుని

ముస్లిమ్ పద్ధతిలో భుజాలు కలిపి, షేక్ హాండిచ్చి కృతజ్ఞతలు తెలిపి కాలనీకి చేరుకున్నాం.

తీరా మర్నాడు ఉదయానికి రంగారెడ్డి ఫ్రెండ్ మింట్‌కాంపౌండ్‌లో తన ఫ్రెండ్ ద్వారా సంపాదించిన పుస్తకాలు పార్సిల్ రిక్షాలో పంపించాడు. చార్మినార్ దగ్గర షాపులో ఎడ్వాన్స్‌గా కట్టిన డబ్బు తీసుకొచ్చేద్దామని వెళ్ళిన సాయిరామ్ మరో పార్సిల్‌తో తిరిగివచ్చాడు.

"పుస్తకాలు వచ్చేసినయ్ కనుక డబ్బు వాపస్ ఇవ్వనన్నాడు ఆ షాపువాడు!" అన్నాడు దిగాలుపడి.

ఈ ఎక్స్‌ట్రా పుస్తకాల బెడద ఎలా వదిలించుకోవాలా అని అందరం చాలా భయంకరంగా ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాం. తీరా సాయంత్రం నాలుగయేసరికి మా కాలనీ పిల్లలంతా స్కూలునుంచి వచ్చేశారు. అందరిచేతుల్లో టెక్స్ట్ పుస్తకాలే!

బెంగారుపడి "ఈ పుస్తకాలెక్కడివి?" అనడిగాం వాళ్ళను.

"మా ప్రిన్సిపాల్ ఎక్కడినుంచో తెప్పించి మా అందరికీ ఇచ్చింది. రేపు డబ్బు పట్టుకొచ్చి కట్టమంది?" అన్నారు వాళ్ళు.

మూలిగే నక్కమీద కొన్ని వందల తాటికాయలు వరసగా గంటసేపు పడినట్లనిపించింది.

చివరకు ఆ రాత్రి అందరూ కలసి ఓ తీర్పుఇచ్చారు. నేనూ, సాయిరామ్ కలిసి ఆ ఎక్స్‌ట్రా పుస్తకాలన్నీ ఓ రిక్షాలో వేసుకుని ఓ పెద్ద స్కూలు బయట నిలబడి కావలసిన విద్యార్థులకు అమ్మివేయాలన్నదే ఆ తీర్పు సారాంశం. ఇష్టం లేపోయినా, ఆపని ఎవరో ఒకరు చేయక తప్పదు కనుక ఒప్పుకున్నాం. మర్నాడు పొద్దున్నే అనుకున్న ప్రకారం రిక్షా మాట్లాడి పుస్తకాలన్నీ వేసుకుని మా కాలనీకి కొంచెం దూరంలో ఉన్న ఓ పెద్ద స్కూలు దగ్గరకెళ్ళి నిలబడ్డాం. మా వంక ఎవరూ చూడక పోయేసరికి సాయిరామ్‌కి గట్టిగా అరవక తప్పలేదు.

"ఎవరికి మాష్టారూ టెక్స్ట్ పుస్తకాలు! టెక్స్ట్ పుస్తకాలెవరికండీ! తాజా టెక్స్ట్ పుస్త — సారీ — కొత్త టెక్స్ట్ పుస్తకాలు — గవర్నమెంట్ టెక్స్ట్ పుస్తకాలెవరికండీ బాబూ..."

నాలుగుసార్లలా అరిచేసరికి కొంతమంది కుర్రాళ్ళు వాళ్ళ తల్లిదండ్రులూ మా రిక్షా చుట్టూ పోగయ్యారు.

"నాకు అలా ఫుట్‌పాత్ వ్యాపారం చేయడం చిన్నతనంగా ఉందికాని తప్పదు కదా మరి!

అయితే సాయిరామ్ ఎందుకనో ఆవేశానికి భలే సూటయ్యాడనిపించింది.

కొంతమంది టెక్స్ట్ పుస్తకాలు తీసి తిరగేసి చూశారు.

"జపాన్ ఎడిషన్ లేవా?" అడిగాడొకతను

"లేవుసార్! ఇవే వున్నయ్!"

"అందులో పేపర్ మంచిది వాడతారు! అంచేతనే అడుగుతున్నాను. కావాలంటే ఇంకో రెండ్రూపాయలెక్కువ తీసుకుని జపాన్‌వి తెచ్చిస్తారా?"

"అయ్యా! మేము ఈ వ్యాపారం చేసే వాళ్ళం కాదు సార్! మా పిల్లలకు అనుకోకుండా మూడు సెట్లు కొనడంవల్ల అమ్మేస్తున్నాము"

"హలో ఉదయార్కర్" అని ఎవరో పిలవటంతో నా పై ప్రాణం పైనే పోయింది. అతను మా ఆఫీస్ లో నే వర్క్ చేస్తుంటాడు

"ఏమిటి ఉద్యోగం మానేశావా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడతను.

"అవ్వే కాదు" అంటూ తొందరగా చెప్పబోయానుగానీ అతను వినిపించుకో లేదు—

"ఓహో పార్ట్ టైమ్ అన్నమాట! అవున్లే! స్మగ్లింగ్ బెస్ట్ బిజినెస్! ఎంత మంది ఇట్టే లక్షాధికారులయిపోలేదు? హాజీమస్తాన్ చూడు! మొదట్లో తిండి కూడా గడిచేది కాదుట."

పావుగంటసేపు హాజీమస్తాన్ కథంతా చెప్పి వెళ్ళిపోయాడతను

"సాయిరామ్!" నీరసంగా పిలిచాను.

"ఏమిటి?"

"ఇలా లాభం లేదు గురూ! పిల్లల్ని స్కూల్ దగ్గర డ్రాప్ చేయడానికి తల్లిదండ్రులొస్తారు చూడు వాళ్ళని అడిగితే బావుంటుందిగానీ ఇలా అసహ్యంగా కేకలు పెడుతూ అమ్మటం నాకు బావుండలేదు" అన్నాను.

"నీ ఆయిడియా బాగానే ఉంది!" అన్నాడు సాయిరామ్.

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ పెద్దమనిషి స్కూటర్ మీద వచ్చి వాళ్ళ పాపను డ్రాప్ చేసి తిరిగి వెళ్ళబోతూండే నేను పరుగుతో వెళ్ళి అడ్డం నిలబడ్డాను.

"మీ పిల్లలకు టెక్స్ట్ పుస్తకాలు కావాలా సార్!"

అతను స్కూటరు ఆపాడు "కావాలి!"

"రండి సార్! తీసుకోండి! రిక్షాలో ఉన్నాయ్! మేము కొన్నధరకే ఇచ్చేస్తున్నాం!"

ఓ ప్రేమ లేఖ.

ప్రియమైన దేవతా!

నీ కోసం సప్త సముద్రాలూ దాటగలను హిమాలయ పర్వతాలు ఎక్కగలను. సహారా ఎడారి దాటగలను. కాకులుదూరని కారడువుల్లో ప్రయాణం చేయగలను. ఇదంతా ఎందుకుతెలుసా కేవలం నీ ప్రేమ కోసం. ఇట్లు నీ ప్రియుడు వీర్రాజు

అన్నట్లు నిన్న రాత్రి వర్షం తుపర పడుతున్నందువల్ల నీకుమాట ఇచ్చిన విధంగా రాలేకపోయాను సారీ!

''ఐసీ'' అన్నాడతను స్కూటర్‌కి స్టాండ్ వేసి రిక్షా దగ్గరకొస్తూ.

పుస్తకాలన్నీ చూశాక "ఇవన్నీకొంటాను ఇస్తారా?" అనడిగాడు.

శాయిరామ్ నేనూ ఆనందంగా మొఖాలు చూచుకున్నాం.

"ఇస్తాంసార్! అంతకంటె కావల్సిందింకేముందీ?"

"అయితే నా వెంబడే రానీండి రిక్షా" అంటూ స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడతను.

రిక్షా స్కూటర్ వెనుకేపోతోంది, మేము సైకిల్స్‌మీద బయల్దేరాము.

"వీడెవరో స్మగ్లర్‌లాగున్నాడు! ఈపుస్తకాలన్నీ మామూలురేటుకి కొనేసి-బ్లాకులో అమ్ముకుంటాడు కాబోలు!" అన్నాను శాయిరామ్‌తో.

"ఇంకా అనుమానమెందుకూ? బ్లాక్ మార్కెట్ బిజినెస్ చేయబట్టే ఆ స్కూటర్ కొనగలిగాడు!" అన్నాడు శాయిరామ్.

"ఇక్కడ ఆపు!" అన్నాడతను రిక్షా వాడితో. రిక్షా ఆగింది.

"ఫోర్ నాట్ త్రీ-ఆ రిక్షానీ, వాళ్ళిద్దరినీ లోపలకు తీసుకుపద!"

అంటూ అరిచాడు.

ఉలిక్కిపడి చూచాము.

ఎదురుగ్గా పోలీస్ స్టేషన్!

ఓ కానిస్టేబుల్ బయటికొచ్చి "లోపలకు పదండి" అన్నాడు కర్కశంగా

ఆ షాక్‌నుంచితేరుకోకముందే మమ్మల్ని లోపలికి తీసుకెళ్ళి లాకప్‌లో పడేశాడు.

ఫోన్‌లో మమ్మల్ని తీసుకొచ్చిన స్కూటర్‌వాలా గొంతు భయంకరంగా వినబడుతోంది.

"హలోసార్! యస్పీగారాసార్! గుడ్ మార్నింగ్‌సార్! నేను సి.ఐ.డి. ఇన్‌స్పెక్టర్ నర్సింగరావ్‌ని మాట్లాడుతున్నాను. టెక్స్టుపుస్తకాల స్మగ్లింగ్ కేస్ పట్టేశానుసార్! చాలా పెద్దరాకెట్ సార్ అది! ఇద్దరు వ్యక్తుల్నీ! రిక్షాను పుస్తకాల్నీ కాన్ఫిస్కేట్ చేసేశానండీ!... మన రాష్ట్రంలో జరుగుతున్న ఈ స్మగ్లింగ్ వ్యవహారంలో ఇదే పెద్దముఠా సార్..."

మాకు క్రమక్రమంగా స్పృహ తప్పసాగింది.